

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPL. PROJEKTU FA ČVUT 2018/19 JÚLIE ANDROVIČOVĚ

Julii dobře známe z bakalářského stupně.. V Šumperku ve druhém ročníku, navrhla skvělou knihovnu, našla přesné místo, přesnou hmotu v kontextu starého města, i když tehdy spíše intuitivní. Na smíchovské studii pro bakalářku potom ukázala jistotu, jasné směřování. Bakalářský realizační projekt pak zpracovává a obhajuje bez zaváhání. Pracovala s námi ještě na projektu interieru knihovny, v magisterském stupni jsme pak její práci sledovali v sousedních atelierech našich kolegů. Naposledy jsme její práci zaznamenali v atelierech Michala Kuzemenského, kdy projektuje bytový dům nad zahradou břevnovského kláštera. Ze všech projektů jsme nabyli dojem, že si Júlia dokázala vytvořit svůj vlastní rukopis, její projekty byly vůči městu zdánlivě neambiciózní, introvertní, avšak při bližším zkoumání silné, bezpochybné, jasně zacílené, přesvědčené a přesvědčivé, nepřipouštějící nejistotu.

Specifikou, mnohdy komplikací zadání v našem atelieru je „svoboda“ ve volbě programu v závislosti na předchozím podrobném poznání města. Teprve na základě podrobné analýzy potřeb města, jak prostorových tak funkčních, studenti vybírají místo a odpovídající program pro své projekty. Julie našla místo zásadně poškozené vybudováním městského obchvatu, nebo spíše průtahu, který atakuje, respektive rozřezává zahradu nedostavěného Dientzenhoferovského kláštera svaté Voršily. Přemýšlí o vhodném programu, zaujala ji myšlenka propojení seniorského života s každodenním kontaktem s (nej)mladšími generacemi. Předchozí, námi ceněná jistota, snad pod tíhou vážnosti závěrečného projektu, se ztratila, Vnitřní nepřesvědčení o zvolené cestě, malá síla poprat se sama s problémy způsobuje odklad projektu o jeden semestr. Zdá se nám, že vnitřní obhajobě své volby věnovala Julia více sil než samotnému projektování. Jakmile ale své pochyby zatlačila a pustila se do práce odvedla znovu ten standard z předchozích projektů.

Návrh symbolicky dotváří nedostavěnou hmotu kláštera stromy. Tím vymezuje prostor pro nový kutnohorský blok, Od počátku pracuje s pojmem “bloku”, byť složeného ze soliterních objektů zasazených do zahrady, propojených zdí. V rámci ateliérového workshopu v GASKu využila model celého města a svůj blok, respektive jednotlivé hmoty do modelu zasadila o ověřovala.

Při pohledu na finální model si uvědomuji, jak by Julii i nám při konzultacích pomohl pracovní model, kdy bychom mohli ověřovat výškovou úroveň bytových objektů směrem z města a ke klášteru.

Při podrobnějším hodnocení projektu, prohlížím pouze portfolio, přemýšlím o orientaci vstupů do bytových domů, o využití podkroví šikmých střech, které nepochybně Julia propojuje s přízemními prostory, avšak v řezech to nenacházím.

Svůj posudek bych nakonec chtěl uzavřít „recyklací“ závěru z posudku k Juliině bakalářské práci, jehož slova Julia ve svém diplomním projektu bezpochyby potvrdila. *Její projekt je vyváženým celkem, který možná na první pohled nemá žádné vzrušující momenty, výjimečné kvality, v žádné části ale není průměrný. Výsledkem je nakonec vyrovnaný názor, který je rozhodně architekturou.*

Júlia svých řešení dosahuje sama, a samostatně je umí rozvíjet! Proto neváhám doporučit Julii Androvičovou k absolutoriu a hodnotím její práci stupněm **B velmi dobře**